

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Moșincat
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de C.Ho.
 Editura Tipo MC, Oradea - 2020

1

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
 ISSN-L 2734 -6889

Mesaje peste ani!

Col. r. Dr. Constantin Moșincat

Mesajele peste ani au reprezentat potrivite ocazii pentru conducătorii statului de a se adresa poporului asupra căruia domneau. Urmărind în timp, de la Unirea Principatelor, această idee constatăm faptul că în calitatea de Șef (Cap) al Oștirii exista obiceiul de a felicita trupa, de-a acorda recompense, distincții, decorații, avansări și înălțări în grad, precum și „grațierea și reducerea unor osânde condamnaților militari” ridicarea pedepselor disciplinare în curs de aplicate. Festivitățile de 1 ianuarie erau legate de Sânt Vasâi, Ajunul Bobotezei și de Sfântul Ioan. La aceste manifestări festive erau prezente „steagurile tuturor unităților din garnizoană”, sfințite de regulă cu asemenea ocazii, și toată trupa neocupată, în acele momente cu frontal (serviciul de gardă, pază, misiuni).

Dacă la început, mesajele veneau de sus spre în josul ierarhiei, obiceiurile s-au și inversat printr-o seamă de telegrame de felicitare ale tuturor ierarhiilor administrative central și locale către Domnitor – Rege, modalitate prin care valoarea mesajelor căpătau aspect și chiar conținut formal. Obiceiurile telegramelor s-a statornicit odată cu dezvoltarea acestor forme de comunicare, la care desigur se și răspundea, din complezență, cu mulțumiri.

Invitațiile la festivități aveau caracter oficial, protocolar, până la detalii organizatorice publice care reveneau, de regulă, garnizoanei armatei. Astfel că pe lângă dispozitivele de dispunere a detașamentelor erau rânduite și „plutoanele” civile de funcționari (care semnau chiar prezenței lor) și elevi pe clase și școli.

Bal la Curtea Regală de la 1 ianuarie 1875¹

La ore 10.30 Domnul și Doamna au intrat în sala Tronului, de unde au trecut prin celelalte saloane și au salutat invitații: miniștri, diplomați, reprezentanți din ambele camere legiuitoare, Înalta Curte și Tribunale, consiliul municipal, înalți funcționari din administrație. Armata, proprietatea și comerțul cu reprezentanți. La orele 11.00 „danțul s-a deschis”, urmând animație. După supeul de la orele 1.00, Domnul și doamna s-au retras la apartamentele lor, dar balul s-a prelungit până la orele 4 dimineața.

¹ M.O. nr. 3/sâmbătă 4 ianuarie 1875. La curtea imperială rusă era obiceiul ca de Anul nou, Bobotează, Crăciun și ziua regimentelor să fie mare serbare. Cea mai însemnată era aceea a Paștelor, înaintea cărora toată familia postea 6 săptămâni. În săptămâna Mare, ca la Anul NOU, se oficia tedeum la capela Caterina, cu Țarul în frunte în uniformă de husar, împărăteasa cu diadema pe cap, marile ducese, demnitarii și militarii. Serbările solemne obligau damele să poarte sarafane (hainele naționale rusești) de mătase, cu galoane de aur și argint iar pe cap „cocoșniat”. Împărătesei i se sărută mâna, iar Țarul primea pe miniștri, ambasadori, care-l felicitau. Femeile sărutau ritual de câte trei ori amândoi obraji ai țarinei, iar bărbații îi sărutau mâna. La bobotează băteau tunurile salve înaintea Slujbei. Țarul primea defilarea, fiind îmbrăcat cu uniforma regimentului sărbătorit, soldaților servindu-li-se „masă mai bună”, și se acordau favoruri soldaților, unul de pildă avea cererea soldatului „să se însoare”. Împăratul a încuviințat și s-a oferit de „nănaș, mai mult a botezat și primul copil”. Recompensele se făceau către cei cu nevoi. Odată, un poet i-a trimis „volumul său” iar Țarul i-a trimis bancnote atât de mare cât a fost de gros cel de poezii cu moto: „Ultimele poezii ale lui Nicolae II”.

Pentru Bobotează programul a început la 10.30, Domnitorul fiind însoțit de adjutantul de serviciu, escortat de un escadron de cavalerie, la biserica *Slătari*, unde înconjurat de Casa Militară și Civilă, în prezența președinților Camerelor, membri ai Adunărilor legiuitoare, înalți funcționari și ofițeri din Garnizoană, din cei care nu erau în front (serviciu). După oficierea Sfintei Liturghii procesiunea urma de la Biserica *Slătari* până la pavilionul de pe Dâmbovița unde s-a săvârșit sfințirea apelor, de pe mal. La punerea sfintei cruci pe apă, tunurile de pe Dealul Spirei au tras obișnuitele salve.

După procesiunea religioasă Domnitorul a primit defilarea trupelor garnizoanei comandate de comandantul Diviziei 2 Teritoriale.

Duminică, 5 ianuarie orele 11.30, în Ajunul Bobotezei, Mitropolitul Primat, conform obiceiului a ajuns la Măriile Lor, Domnul și Doamna cu Sfântul botez, după care a luat dejunul împreună. A doua zi, conform programului expus, procesiunea a fost pusă în mișcare sub escorta unui detașament de jandarmi pedestri având în frunte toate drapelele din Garnizoană, preoți cu icoane, după ierarhia lor, prefectul, adjutanții domnești, mareșalul curții, Domnitorul și Înalt Mitropolit Primat, flancat de-a dreapta și stânga cu câte 6 ofițeri de diferite grade și corpurile din garnizoană, apoi suita. La întonarea „În Iordan botezându-te Tu Doamne” tunurile au azvârlit salvele. La final Măria Sa Carol I a băut din agheasmă și a sărutat Sfânta Cruce.

Încălecând în curtea bisericii s-a îndreptat spre bulevard, avându-l în stânga pe generalul Florescu, ministru de război, și statul major general. Colonelul A. Zefeari după ce a dat onorul s-a așezat în dreapta domnitorului. La orele 6 Domnitorul a primit la prânz 90 de ofițeri superiori din capitală. A doua zi de Sfântul Ioan Botezătorul, la orele 9.30 suita domnească a luat parte la slujba de la Biserica Sfântul Ioan din Piața Sf. Anton. Pentru onoarea ce li s-a făcut din partea bisericii a vorbit Ștefan Boboc, dascălul bisericii, mulțumind domnului țării că i-a vizitat prima dată biserica, și l-a rugat să preia „patronajul acesteia”². Domnul a promis un ajutor pentru reparații.

„ÎNALT ORDIN DE ZI.

Ostași,

În anul care încetează astăzi, prin disciplina voastră și căldurosul răsunet ce a găsit în voi apelul Țării, ați meritat stima și încrederea Noastră. Vă mulțumesc! Patriotismul vostru este cel mai bun garant, că veți fi totdeauna gata a vă face datoria, dacă Țara vă va încredința apărarea drepturilor sale. Fiți neștrămutați a practica ca în trecut aceleași virtuți militare; astfel numai veți merita înalta onoare de-a fi scutul Patria. Vă urez un an bun și fericit”³.

CAROL I

Dat în București, la 1 ianuarie 1877

10 mai 1906

Cu prilejul aniversării a 40 ani de domnie

21 salve de tun au vestit în zorii dimineții cel de-al 40 -lea an de domnie și 25 de ani de la proclamarea Regatului. La ora 9 toate detașamentele cu gărzile de onoare ale drapelelor. din toată țara, cu o companie de onoare și muzica militară, au ridicat drapelele din sala tronului dimpreună cu steagurile vechi purtate de veterani au fost sfințite la Mitropolie, unde au așteptat pe Regele Carol I.

La 9,30, cele 101 tunuri au vestit plecarea suitei regale de la Palat spre Mitropolie, unde Principele Ferdinand cu statul major al Corpului II Armată și apoi Principesa Elisabeta și Maria, cu toți copiii și principii de Habsburg, în patru trăsură regale, trase de 4 cai, au format cortegiul regal au fost ovaționați pe tot traseul, iar trupele înșirate de-a lungul străzilor prezentau onorul. Spre ei se aruncau flori. Iar de la ferestrele împodobite cu steaguri se auzeau strigăte de ura. Pe platou primarii tuturor comunelor rurale aclamau cu entuziasm. Mitropolitul Primat a întins Crucea și Evanghelia Regelui spre sărutare, apoi cu toți demnitarii au asistat la serviciul divin. La ieșire din biserică, drapelele Batalionului de geniu de asediu și al Regimentelor Școlare, pe care, după sfințire, Regele le-a încredințat

² Idem, nr. 5/ joi 9 ianuarie 1875

³ Idem, nr. 1/ sâmbătă 1 ianuarie 1877

comandanților, apoi s-a trecut în revistă toate drapelurile de campanie și cele noi, și s-a retras la Mitropolie unde s-a întreținut cu Sfântul Sinod⁴.

Principele Ferdinand cu o numeroasă suită de ofițeri și oaspeți, precedați de drapeluri, urmați de trăsurile Prințeselor, s-au deplasat pe bulevard la Universitate unde în fața statuii lui Mihai Viteazul a primit defilarea: regimentul de copii școlari, circa 1700, din Ilfov, și Prahova, instructori, ofițeri veterani, apoi școlile din București, meseriașii cu drapeluri, apoi steagurile vechi și noi, ofițerii și trupa, școlile militare de ofițeri, Regimentele și bateriile, Divizionul de jandarmi, apoi vechile steaguri s-au întors la Palat, fiind depuse în sala tronului.

După amiaza la ora 3.00 a fost primit Corpul diplomatic, care au adresat printr-o scrisoare olograf felicitări, la care regele a spus următoarele; „la sărbătoarea noastră națională, bucuria lungii domnii, este o prețioasă mărturie a vieții simpatii pe care Suveranii (Europei) au arătat-o, ca expresie a prieteniei lor statornice”⁵.

La 5 după amiaza în Grădina Cișmigiu s-a ținut ospățul primarilor, circa 3000 din toată țara, în prezența Principelui Ferdinand, principelui de Hohenzollern și Wied, însoțiți de miniștri și doamne în costume populare românești. La Arenele Romane și Filaret ospățul veteranilor au avut peste 600 de comeseni, avându-l pe generalul Manu, ministru de război. La ora 9 seara orașul a fost iluminat feeric, Prințesele preumblându-se cu caleașca pe bulevarde, iar la Palat s-au semnat impresii.

București, 1 ianuarie 1910⁶

ÎNALT ORDIN DE ZI

«Ostași»

În cursul anului ce se încheie am avut mulțumirea de a constata cât de mult a crescut prestigiul nostru. Numirea Mea ca general al infanteriei în armata imperială și regală austro-ungară, însemnele de feldmareșal, care Mi-au fost remise de Principele Moștenitor al Germaniei, în numele Augustului Său Părinte, ca vizita ce ne-au făcut-o vitejii noștri tovarăși de luptă din armata imperială rusă, sunt mărturii prețioase de stimă de care ne bucurăm pe lângă armatele mari. Putem fi mândri de aceste rezultate, dobândite prin munca și sânguința noastră și pe care suntem datori a le spori din an în an.

Tot în cursul acestui an, legături noi s-au stabilit între Dinastie și oștire, cu prilejul intrării în rândurile voastre a iubitului Meu strănepot. Sunt adânc convins că tânărul ofițer, călăuzit de pilda Noastră, va ști să îndeplinească speranțele ce punem în El. Fac călduroase urări pentru fericirea voastră a tuturor».

CAROL

Dat în București, la 1 Ianuarie 1910.

ÎNALT ORDIN DE ZI

Ostași,

Puteți privi cu mândrie anul care s-a dus. El va rămânea neșters în amintirea voastră prin însemnătatea faptelor săvârșite. V-ați împlinit datoria mai presus de orice laudă. Simt, dar, o vie mulțumire a vă împărtăși adâncă Mea recunoștință pentru graba cu care ați răspuns la chemarea Tării. Ați arătat că în orice clipă Patria se poate rezema pe voi. Dacă n-au fost lupte sângeroase, totuși ați dovedit adevărate însușiri războinice, răbdând cu bărbăție toate ostenele și neajunsurile. Ați înfruntat boala nemiloasă ca niște voinici. Întipărite pe vecie vor fi în inimile noastre numele acelora care nu s-au mai întors la căminurile lor. Fii pururea însuflețiți de înalte simțăminte care v-au călăuzit în acele vremuri mari și care vor rămâne fala armatei. Medalia Avântului, care vă împodobește pieptul, vă va aminti vouă și viitorimii acțiunea măreață care prin grabnică și hotărâta ei îndeplinire a ridicat și mai sus renumele vostru.

⁴ Apud *Serbarea de zece mai*, p. 37. Pe lângă scrisoarea Împăratului Germaniei, și Regele Saxoniei a remis o scrisoare.

⁵ Ibidem, p. 42

⁶ Idem, nr.222/ vineri 1 ianuarie 1910

Vă mulțumesc călduros pentru ascultarea și disciplina ce le-ați arătat în aceste zile înălțătoare, fără să dați o clipă înapoi în fața jertfelor și greutăților de tot felul pe care împrejurările le impuneau. Să dea Dumnezeu ca Anul Nou să vă dăruiască fericire și belșug. Din adâncul inimii vă urez mulți ani.

CAROL

Dat în București, la 1 Ianuarie 1914.

În 5 ianuarie 1914 în monitorul Oficial era publicată următoarea informație: „Spre a păstra amintirea anului 1913, atât de glorios pentru M. S. Regele Carol, un grup de doamne române din Paris, sub președinția d-nei general Văcărescu, au oferit Suveranului o medalie gravată de artistul Knock. Această operă de artă reprezintă în față pe M. S., arătând lui Mircea cel Bătrân noile provincii anexate ai care făceau odinioară parte din vechea Românie; partea cealaltă reprezintă pacea din București, care a făcut să înflorească niște câmpii acoperite de morți. Ca inscripție se citește: Plevna 1877- București 1913. Lui Carol I, Marelui Rege războinic pacificator”.

4

București, 1 ianuarie 1915

ÎNALT ORDIN DE ZI⁷

«Ostași,

La începutul anului nou gândul Meu se îndreaptă cu mulțumire către armată. Sunt aproape 25 de ani de când lucrez din tot sufletul pentru dezvoltarea și îmbunătățirea puterii armate. În acest pătrar de veac în care, prin contact aproape zilnic, strânse legături de încredere s-au format între mine și oștire, am putut urmări cu adânci satisfacțiuni progresele însemnate ale armatei, dovedind prin silințele depuse prin rezultatele dobândite, și jertfele ce țara a făcut și dragostea cu care întâiul rege o îmbrățișa, nu au fost zadarnice. În anul ce a trecut, mulțumită concentrărilor mai lungi, instrucția mai cu seamă a regimentelor de rezervă a progresat în mod simțitor. Țara, cu Mine, vă privim cu încredere. Dar aceasta vă impune sfânta datorie de a păstra neatins renumele câștigat și de a lucra mereu cu abnegație și fără preget, astfel că în orice împrejurare, țara să se poată sprijini pe voi, scutul ei cel tare.

Ofițeri, subofițeri și soldați, vă urez la toți ani mulți și fericiți.

FERDINAND

Dat în București, la 1 Ianuarie 1915.

ÎNALT ORDIN DE ZI

Ostași,

Anul ce s'a încheiat a fost un an de durere și de mare pierdere pentru armată ca și pentru întreaga Tară. Marele, Gloriosul Căpitan, care în fruntea ostașilor Săi viteji, i-a condus cu eroism prin foc și sânge la întregirea poporului român, nu mai este în capul scumpei Sale armate.

Pierderea este, desigur, imensă totuși nu trebuie să ne copleșească și să ne ofilească sufletele. Ea este însă de natură a ne impune și mai mari și mai grele îndatoriri către Țara reîntregită cu jertfe nebănuite. De la soldat până la comandantul de căpetenie, toți, în măsura situațiunii lor, trebuie să fie pătrunși de marea și greua sarcină ce impune calitatea de ostaș. De aceea facem un călduros apel către elementele de conducere, ca printr-o instrucțiune cât mai desăvârșită a trupei, să caute ca și până acum, pe lângă sporirea cunoștințelor militare, a cultiva, mai ales sufletul ostașului pentru a-i oțeli caracterul a-ș deprinde cu ideea de sacrificiu ce impune nobila misiune de apărător al Patriei. Însuflețiți de cea mai vie dorință de a contribui prin toate mijloacele la progresul neîncetat al scumpei noastre armate și cu speranța ca noul an, sub domnia M. S. Regelui Mihai va însemna, prin rezultatele unei străduințe patriotice generale, un nou însemnat pas în organizarea, educațiunea și înzestrarea țării cu tot ce-i este necesar scopului urmărit, facem cele mai bune urări pentru fiecare ostaș în parte cu ocazia începutului acestui an.

Dat în București, la 1 ianuarie 1928.

În numele Majestății Sale Regelui MIHAI I,
NICOLAE, Principe al României
MIRON, Patriarhul României
GHEORGHE BUZDUGAN⁸.

⁷ Idem, nr. 220, joi ianuarie 1915

⁸ MONITORUL OFICIAL nr. 1, duminică 1 ianuarie 1928